

Ngắm Lại Mình Một Bóng Mây Trời

Bạn tôi vừa có chuyến thăm quê
Xa xứ bao năm một bữa về...
Đứng ngó Quê Hương như cái quán
Vĩa hè ngồi mãi hết đường đi!

Người chi chen chúc như bầy kiến
Xe cộ thôi thì như rác sông
Hai chữ môi trường nghe ngộ ngộ
Mồ hôi trên mặt, nắng trên lưng...

Bạn tôi không biết sao xoay sở
Cựa quậy hoài cái ghế nhựa thôi
Gọi chú xe ôm cùng tám chuyện
Coi như đi dạo khắp đường vui!

Bạn tôi chấp nhận đời dâu biển
Nhưng biển dâu sao cứ kéo dài?
Thường lệ ba mươi năm chấm dứt
Mà năm nay đã...bốn mươi hai!

Thời thế đổi đời, người đổi tính
Đất ông bà để bán ăn chơi...
Ăn chơi chưa thỏa thì ăn cướp
Trời nắng chang chang người trói người!

*Thằng bé lên năm đi xếp dép
Cô chân dài ngồi xé quần jean
Một thành phố lạ như tranh vẽ
Một cõi đời chưa phải cõi Tiên!*

Bạn tôi ngắm nghĩa bức tường vôi
Ngắm Bác Hồ trong tấm ảnh cười
Ngắm vĩa hè toàn cây với kiềng
Ngắm lại mình...một bóng mây trôi!

Trần Văn Lệ